

ROMANIA - Ministerul Finantelor Publice
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANTA
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 114 / 30.08.2005
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către Direcția Regională Vamală Constanța prin adresa nr...../..... din04.2005, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr...../.....04.2005, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA S.R.L.**, cu sediul în Medgidia, str..... nr....., bl....., sc....., ap....., CUI

Obiectul contestației îl reprezintă drepturile vamale de import și obligațiile accesorii acestora stabilite prin Procesul verbal de control încheiat în data de03.2005 de organele vamale din cadrul D.R.V. Constanța - Serviciul Supraveghere Vamală și Luptă Împotriva Fraudelor Vamale, în cuantum total de lei, compuse din:

- lei - T.V.A.;
- lei - dobânzi aferente;
- lei - penalități aferente.

Contestația a fost introdusă de reprezentantul legal al societății, fiind îndeplinite prevederile art.175 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată și a fost depusă în termenul prevăzut la art.176(1) din același act normativ, fiind înregistrată la D.R.V. Constanța sub nr...../.....04.2005.

Constatându-se că în speță sunt întrunite și celelalte condiții de procedură, prevăzute la art.175 și 178(1) din O.G. nr.92/2003 republicată, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finantelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la D.R.V. Constanța sub nr..... din04.2005, societatea CONSTANTA SRL prin reprezentantul său legal formulează contestație împotriva Procesului verbal din03.2005 încheiat de organele vamale din cadrul Serviciului Supraveghere Vamală și Luptă Împotriva Fraudelor Vamale,

criticându-l ca fiind netemeinic și nelegal pentru următoarele considerente:

Aprecierea organelor de control vamal cu privire la schimbarea destinației bunurilor importate prin transformarea microbuzelor pentru transport marfă în microbuze pentru transport persoane nu este de natură să conducă la pierderea facilităților vamale prevăzute în Legea nr.133/1999, deoarece ambele categorii de bunuri sunt destinate prestărilor de servicii.

Petenta își susține afirmația pe faptul că în autorizația nr...../.....11.2002 pentru acordarea regimului vamal favorabil emisă de Direcția Regională Vamală, destinația bunurilor este de "prestări servicii", fără a se face distincție între prestări servicii de transport mărfuri sau transport persoane precum și pe faptul că activitatea desfășurată de societate cu aceste bunuri importate în regim vamal favorabil este de transport persoane, care este tot o activitate de prestări servicii.

Contestatarul mai susține că destinația și scopul avute în vedere de către legiuitor prin instituirea facilităților vamale nu s-a modificat, societatea desfășurând aceeași activitate de prestări servicii, singura modificare survenită în speță fiind aceea a încadrării tarifare a mărfurilor care nu este de natură să atragă schimbarea destinației bunurilor și implicit a anulării facilității fiscale.

De asemenea, petenta apreciază că, potrivit art.392 lit.a) din H.G. nr.1114/2001, în calitate de titulară a autorizației nr..... avea obligația de a folosi bunurile potrivit destinației declarate, respectiv aceea de prestări servicii, obligație ce a fost respectată deoarece societatea folosește bunurile tot în vederea prestărilor de servicii. După părerea sa, singurele situații care ar echivala cu o schimbare a destinației sunt vânzarea, închirierea sau cedarea folosinței bunurilor importate.

În plus, afirmă că în conformitate cu prevederile art.71 și 72 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal, la momentul transformării bunurilor a anunțat organele vamale competente cu privire la aceste operațiuni, dar nu a primit nici un răspuns, ceea ce, în opinia sa, echivalează cu o acceptare tacită a operațiunii de transformare a bunurilor.

Pentru considerentele expuse, contestatarul solicită anularea Procesului verbal de control încheiat în data de03.2005.

II. Controlul ulterior finalizat prin procesul verbal din03.2005 a avut ca obiective verificarea respectării destinației finale a mărfurilor importate precum și a condițiilor și obligațiilor impuse pentru acordarea facilităților vamale prevăzute în Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

Urmare verificării efectuate s-a constatat că societatea a efectuat în luna decembrie 2002, operațiuni de import definitiv de autoutilitare marca Mercedes Benz Sprinter, încadrare

tarifară 87042191 "autovehicole pentru transportul mărfurilor", beneficiind de regim vamal favorabil în conformitate cu prevederile Legii nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, respectiv de scutire de taxe vamale și T.V.A..

S-a mai constatat că, ulterior, în data de01.2003 societatea a efectuat modificarea celor autoutilitare furgon pentru transport mărfuri în microbuze pentru transport călători cu 17 locuri, schimbând destinația bunurilor din mijloace pentru transport mărfuri în mijloace de transport călători, modificându-se astfel și încadrarea tarifară din 87042191 "autovehicole pentru transportul mărfurilor" în 87021011 "autovehicole pentru transportul a 10 persoane sau mai multe, inclusiv șoferul".

Organele vamale au considerat că prin schimbarea destinației mijloacelor de transport și utilizarea acestora în alte scopuri decât cele declarate la data importului, societatea a încălcat prevederile art.17 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, art.71 și 72 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României precum și art.390 pct.(3) și art.394 pct.(1) și (2) din H.G. nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, fapt ce determină anularea facilităților acordate.

În temeiul prevederilor art.144 alin.(1) lit.c) din Legea nr.141/1997, organele vamale au stabilit drepturi vamale de import în sumă de lei, constând în T.V.A.

Aferent acestui debit au fost calculate, în conformitate cu prevederile art.108, 109 și 114 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, obligații accesorii constând în dobânzi în sumă de lei precum și penalități în cuantum de lei.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor vamale, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

Speța supusă soluționării este dacă societatea beneficiază de facilitățile vamale introduse prin Legea nr.133/1999 în situația transformării mijloacelor de transport importate, din autoutilitare pentru transport marfă în microbuze pentru transport călători.

În conformitate cu prevederile art.199 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, termenul legal de soluționare a contestației a fost prelungit prin adresele nr...../.....06.2005,/.....07.2005.

În fapt, în luna noiembrie 2002 societatea a solicitat și a obținut de la Direcția Regională Vamală Interjudețeană Constanța autorizația pentru acordarea regimului vamal favorabil pentru importul a autoutilitare Mercedes Benz, poziție tarifară 8704 - "Autovehicole pentru transportul mărfurilor", cu destinația *prestări servicii*.

În baza acestei autorizații, în data de12.2002 la Biroul vamal Gara de Nord București societatea a efectuat formalitățile pentru importul definitiv pentru autoutilitare furgon cab. integr. 3+1 uși, marca Mercedes Benz Sprinter, capacitate cilindrică 2148 cmc, an fabricație 2002, în valoare totală de euro, beneficiind de scutire de taxe vamale și T.V.A. în baza Legii nr.133/1999.

După efectuarea importurilor, conform datelor înscrise în cărțile de identitate autoutilitarele au fost adaptate în microbuze 1 vol. 3+1 uși cu 16 locuri, fiind omologate de către R.A.R. în data de01.2003.

Urmare verificării efectuate, organele vamale au considerat că prin această modificare s-a schimbat destinația bunurilor importate, fiind încălcate prevederile art.17 din Legea nr.133/1999, art.71 și 72 din Legea nr.141/1997 precum și art.390 pct.(3) și art.394 pct.(1) și (2) din H.G. nr.1114/2001, fapt ce determină pierderea facilităților vamale constând în scutirea de T.V.A..

În consecință, în temeiul prevederilor art.144 alin.(1) lit.c) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, s-a stabilit că societatea datorează T.V.A. în sumă de lei și obligații accesorii constând în dobânzi și penalități în quantum total de lei.

Petenta contestă această măsură ca fiind eronată, susținând că transformarea categoriei de folosință a bunurilor din mijloace de transport marfă în mijloace de transport călători nu este de natură să atragă schimbarea destinației acestora și pierderea facilităților fiscale acordate în baza Legii nr.133/1999, deoarece ambele sunt utilizate pentru "prestarea de servicii" iar în cuprinsul autorizației pentru acordarea regimului vamal favorabil nu se face distincția între prestări servicii de transport mărfuri sau transport persoane.

De asemenea, mai susține că situațiile care echivalează cu schimbarea destinației sunt vânzarea, închirierea sau cedarea folosinței bunurilor importate, ceea ce nu este cazul său și că la momentul transformării bunurilor a anunțat organele vamale competente de la care însă nu a primit nici un răspuns, fapt ce implică acceptarea tacită a operațiunii.

În drept, condițiile în care se pot acorda exceptări de taxe vamale sunt prevăzute la art.70 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, potrivit cărora :

"(1) Guvernul, în cazuri temeinic justificate, la propunerea Ministerului Finanțelor și a Ministerului Industriei și Comerțului, poate aproba, cu caracter temporar, exceptări sau reduceri de taxe vamale, pentru unele categorii de mărfuri.

(2) Exceptările și reducerile de taxe vamale, aprobate potrivit alin.(1), se stabilesc în mod nediscriminatoriu față de importatori sau de beneficiari, indicându-se în mod expres codul tarifar al mărfurilor".

Astfel de facilități au fost introduse prin art. 21¹ din O.U.G. nr.297/2000 pentru modificarea și completarea Legii

nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată cu modificări prin Legea nr.415/2001, unde se precizează că:

"Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru importul de mașini, instalații, echipamente industriale, instrumente, aparate și know-how, care se regăsesc la cap. 84, 85 și 87, cu excepția autoturismelor, și la cap. 90 din Tariful vamal de import al României, achiziționate în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii".

În normele metodologice date în aplicarea acestui articol, aprobate prin H.G. nr.244/2001, la pct.14-21 se precizează următoarele:

" scutirile de la plata taxelor vamale pentru mașinile [...] care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii, se acordă de către birourile vamale, pe baza unei declarații pe propria răspundere semnate de către reprezentantul legal al întreprinderii mici sau mijlocii.[...]

Prin declarația pe propria răspundere se atestă că aceste importuri sunt **destinate exclusiv dezvoltării activităților proprii de producție și servicii[...]**.

Reprezentanții legali ai întreprinderilor mici și mijlocii, [...], își asumă întreaga răspundere privind corecta declarare a scopului pentru care se realizează importurile.[...].

Bunurile importate de întreprinderile mici și mijlocii, scutite de la plata taxelor vamale, sunt scutite implicit și de la plata taxei pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările ulterioare.

La schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile vamale legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import. În acest caz, valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor în cauză".

Potrivit dispozițiilor art.71 din Codul vamal al României:

"importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări".

În conformitate cu dispozițiile art.144 (1) lit.c) din același act normativ:

" datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

c) utilizarea mărfurilor în alte scopuri decât cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptări sau reduceri de taxe vamale".

În Regulamentul vamal aprobat prin H.G. nr.1114/2001, la art. 390(1) și (3), cap.XVI - "Controlul destinației finale", se precizează următoarele:

"(1) Pentru mărfurile care beneficiază de un tratament tarifar favorabil în funcție de destinația lor finală, acordat prin legi speciale, regimul vamal de import se admite dacă persoana care importă sau pentru care se importă aceste mărfuri a obținut o autorizație scrisă.

(3) Autorizația se emite pentru a permite autorității vamale să verifice în orice moment existența mărfurilor în locul în care acestea sunt depozitate sau utilizate în scopul declarat.

În conformitate cu prevederile art.394 (1) și (2):

" Autoritatea vamală care are în atribuții efectuarea de controale ulterioare verifică periodic dacă mărfurile importate în condițiile acestui capitol au fost utilizate potrivit destinației declarate și înscriu în rubrica 5 din autorizație rezultatele controlului.

În cazul în care mărfurile urmează să fie utilizate în alte scopuri decât destinația declarată sau autoritatea vamală constată că au fost utilizate în alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art.71 din Codul vamal al României.Elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației, valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului.Încasarea drepturilor de import se face în baza procesului verbal de control sau, după caz, a actului constatator întocmit de autoritatea vamală".

Din coroborarea dispozițiilor legale citate se reține că, pentru a beneficia de scutirea de taxe vamale și T.V.A., întreprinderile mici și mijlocii care importă bunuri prevăzute la cap. 87 din Tariful vamal de import al României trebuie să le utilizeze exclusiv în scopul dezvoltării activităților proprii de producție și servicii. În cazul în care, ulterior importului, mașinile sunt utilizate în alte scopuri decât cel prevăzut, importatorii au obligația de a anunța autoritatea vamală și de a achita drepturile de import, calculate printr-un act constatator, în funcție de regimul tarifar vamal corespunzător, în vigoare la data schimbării destinației.

În interpretarea dată de legea specială prin care s-au introdus scutirile de taxe vamale, termenul "**destinație**" se referă la scopul pentru care se importă mașinile, care se regăsesc la cap.87 din Tariful vamal de import al României, putând distinge între : dezvoltarea activităților proprii de producție și servicii și alte scopuri(cum ar fi : comercializare, cedarea folosinței bunurilor cu plată sau cu titlu gratuit etc.).

În speță, se reține că, la solicitarea regimului vamal favorabil, respectiv a facilităților prevăzute în Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu completările și modificările ulterioare, la importul celor autoutilitare Mercedes Benz Sprinter, an fabricație 2002, poziție tarifară 8704 - "autovehicole pentru transportul mărfurilor-noi" petenta a declarat că va utiliza aceste bunuri pentru dezvoltarea activităților proprii de prestări servicii.

Din documentele existente la dosarul contestației rezultă că societatea are ca obiect principal de activitate " transporturi

terestre de călători pe bază de grafic" - cod CAEN 6021 iar ca obiect secundar "transporturi rutiere de mărfuri" - cod CAEN 6025.

Ulterior efectuării formalităților vamale de import, autoutilitarele au fost adaptate pentru transportul de persoane, fiind omologate de R.A.R. în data de01.2003 în microbuze cu 16 locuri, încadrându-se la poziția tarifară 8702 - "autovehicole pentru transportul a 10 persoane sau mai multe, inclusiv șoferul".

Cu adresa nr...../.....12.2002, înregistrată la D.R.V.I. Constanța sub nr...../.....12.2002, precum și cu adresa nr...../.....01.2003 înregistrată la Biroul vamal Gara de Nord sub nr...../.....01.2003, societatea a notificat acestor autorități intenția de a adapta bunurile importate pentru a putea fi folosite și pentru transport persoane.

Cu ocazia efectuării controlului privind destinația finală a bunurilor importate, organele vamale au constatat că mijloacele de transport sunt evidențiate în contabilitate ca mijloace fixe amortizabile, în contul 2124 "mijloace de transport" iar veniturile principale ale societății provin din încasarea contravalorii prestațiilor de servicii către călători, respectiv prin încasarea contravalorii билетelor de călătorie și abonamentelor, fiind evidențiate în conturile analitice 704.2 " Venituri din transportul intern de persoane" și 704.3 "Venituri din transportul intern de persoane pe ruta Cernavodă - Constanța".

Față de aceste constatări de fapt, se reține că, deși autoutilitarele furgon pentru transport marfă au fost transformate în microbuze pentru transport persoane, ele sunt în prezent în proprietatea societății și sunt utilizate pentru dezvoltarea activității proprii de prestări servicii, obținându-se venituri din exploatarea acestora.

De asemenea, deși încadrarea tarifară inițială 8704 - "Autovehicole pentru transportul mărfurilor" nu mai corespunde cu actuala încadrare corespunzătoare microbuzelor, 8702 - "Autovehicole pentru transportul a 10 persoane sau mai multe, inclusiv șoferul", totuși și acestea din urmă se încadrează la cap.87 din Tariful vamal de import al României, capitol care intră în categoria celor scutite la plata taxelor vamale și, implicit a T.V.A., conform prevederilor art. 21¹ din Legea nr.133/1999, cu completările și modificările ulterioare.

În aceste condiții, se reține că sunt îndeplinite cerințele impuse de lege, respectiv art. 21¹ din Legea nr.415/2001 pentru aprobarea O.U.G. nr.297/2000, pentru modificarea și completarea Legii nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, pentru menținerea scutirilor de taxe vamale și T.V.A. pentru bunurile importate, chiar dacă ulterior acestea au fost adaptate pentru alt gen de prestări servicii de transport.

Astfel, prin această modificare nu s-a schimbat destinația bunurilor, în interpretarea Legii nr.133/1999, acestea fiind utilizate tot pentru dezvoltarea activității proprii de prestări servicii a societății.

Un argument în sprijinul celor reținute îl reprezintă faptul că, deși petenta a notificat în data de01.2003 biroului vamal

la care s-au efectuat formalitățile vamale de import și care a acordat scutirile de taxe, intenția de modificare a autoutilitarelor pentru transportul de persoane, această autoritate nu a procedat la întocmirea formalităților vamale, respectiv a actului constatator pentru încasarea drepturilor de import, deși, potrivit art.394 alin.(2) din H.G. nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului vamal coroborat cu art.71 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal, avea această obligație.

Acest lucru denotă faptul că, această autoritate a considerat că prin transformarea autoutilitarelor pentru transport marfă în microbuze pentru transport persoane nu se modifică destinația finală a acestora, respectiv scopul pentru care au fost importate, acesta fiind tot dezvoltarea activității proprii de prestări servicii autorizate, societatea având în obiectul de activitate atât transportul de marfă cât și transportul de călători și nici poziția tarifară generală 87 - "autovehicole" din Tariful vamal de import, pentru care s-au acordat facilități vamale.

În aceste condiții, se reține ca fiind neîntemeiată aprecierea organelor vamale potrivit căreia prin transformarea adusă autoutilitarelor au fost încălcate prevederile art.17 din Legea nr.133/1999, privind corecta declarare a scopului pentru care s-au realizat importurile cu facilități vamale precum și ale art.71 și 72 din Legea nr.141/1997 privind obligația de a înștiința autoritatea vamală în situația schimbării utilizării mărfii.

Astfel, la data solicitării autorizației de import și la data efectuării formalităților vamale de import, petenta a declarat că destinația autovehiculelor este *prestarea de servicii de transport*, în speță de mărfuri iar la momentul transformării acestora pentru *prestări de servicii de transport persoane*, a înștiințat autoritatea vamală care a acordat regimul vamal favorabil.

De asemenea, în speță nu sunt aplicabile nici prevederile art.144 alin.(1) lit.c) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României deoarece destinația finală a microbuzelor pentru transport persoane rezultate din transformarea autoutilitarelor pentru transport mărfuri este **tot dezvoltarea activității proprii de prestări servicii iar acestea se regăsesc tot la cap.87 din tariful vamal de import**, capitol care intră sub incidența scutirilor de taxe vamale și, implicit de T.V.A., introduse prin art. 21¹ din O.U.G. nr.297/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată cu modificări prin Legea nr.415/2001.

Împrejurarea că autovehiculele importate au fost adaptate pentru transportul de persoane nu constituie schimbare de destinație în sensul dispozițiilor Legii nr.133/1999 și a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr.244/2001, ele fiind utilizate în continuare pentru dezvoltarea activității proprii de prestări servicii de transport iar prin modificarea adusă nu s-a urmărit prejudicierea bugetului de stat deoarece și noile autovehicule rezultate se încadrează în categoria celor

scutite de la plata taxelor vamale și, implicit, a taxei pe valoarea adăugată.

Pentru argumentele expuse, se reține că petenta nu datorează debitul constând în taxa pe valoarea adăugată stabilit de organele vamale ale D.R.V. Constanța prin Procesul verbal din data de03.2005 și, pe cale de consecință, nici obligațiile accesorii acestuia, constând în dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 179 și 185 alin.1 din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003 republicată, se

DECIDE:

Admiterea în totalitate a contestației formulate împotriva obligațiilor stabilite prin Procesul verbal de control din03.2005 încheiat de organele vamale din cadrul D.R.V. Constanța - Serviciul supraveghere vamală, pentru suma totală de lei, compusă din:

- lei - T.V.A.;
- lei - dobânzi aferente;
- lei - penalități aferente,

și anularea, pe cale de consecință, a actului atacat.

**DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI**

C.S.